

Landskap: *Småland* Upptecknat av: *Liri Belén*
 Härad: *Västbo*, *Östbo* Adress: *Vännamo*
 Socken: *Forslinge*, *Kärda* Berättat av:
Forslöda, *Hängar*
 Uppteckningsår: *1942* Född år *i*

Självtbiografi (forts. fr. M. 8308.)

<i>Märkesdagar.</i>	<i>s. 1-2, 12-13. (H. G. 20)</i>
<i>Fästlagsveder.</i>	<i>s. 3-4.</i>
<i>Blåburet, - spöken.</i>	<i>s. 4-8.</i>
<i>Gut, som blev bengtagen.</i>	<i>s. 9-11.</i>
<i>Magi vid fisker.</i>	<i>s. 14-15.</i>
<i>Fästlags- och påskvarieté; påskbrev m.m.</i>	<i>s. 16-23.</i>
<i>Smörkärning, - magi.</i>	<i>s. 23-24.</i>
<i>Boka sjuka grisar.</i>	<i>s. 24-25.</i>
<i>Hämmra blod.</i>	<i>s. 25.</i>
<i>Påskveder.</i>	<i>s. 27.</i>
<i>Fläsklake medel mot sjukdomar.</i>	<i>s. 33.</i>
<i>Värfvingsafton.</i>	<i>s. 33-34. (H. G. 14.)</i>
<i>Lågen om Forslöda kyrka.</i>	<i>s. 35.</i>

ACC. N:R M. 8390:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Småland
Härad: Västbo
Socken: Torskinge = Torsveda
Uppteckningsår: 1842.
Upptecknat av: Siri Elden, Kiriimby
Adress: Torskinge
Berättat av:
Född år i

Söndagen, den 23 februari, var i gamla Åmunsökan. Petrus Tratt, "Färdant" som vidut var den dagen. Skulle det bli i 8 lekter, man så, alltså i dag en del Petrus Tratt och också som en "Olda" Per i Stolen. Och var dagen solig och mild så gladdas man åt 8 lekter sat i följande tid var. men var vidut var så sat det, var till vintern ännu längre man måste förtroende för Petrus Tratt att han kunde såkert spå i väder! Lika så. Den 24 februari. Mattiasdagen. Mattias Pastor

Skriv endast på denna sida!

den heta stenen i botten. den
funktion är samma som åtminstone
här på orten. att man kallas
Rustat den "heta stenen" i botten
så tar det lilla mycke under
som på isen, och efter den dagen
skulle det ej vara sådant att
ge sig bäst ut på isen, för
då blir isen mer och mer som
ett "kros" den blir skör, och
brister på en vecka.

alla vörkor och sådant, den man
skulle taga sig från över is skulle
vara undantaget, före den
dagen. snön påbörjade sig och
det gick också bättre att komma fram
med bärda last, om isen stöps
sådant eller flöt bäst på

Nr 3

ACC. N:R M. 8390:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap Småland Upptecknat av Siv Elding Thimberg
Härad Västbo Adress: Värnemo
Socken: Forskiögl = Forskeda Berättat av: _____
Uppteckningsår: 1942 Född år _____ i _____

En fastlagsleda som jag tycker
är mycket bättre, — än att hos
Fransiska Hapten Patrik Rydell Brudarna
med det är ju i pastoratet. Så fort det
kommer i Fastan. Så går Herr i Fä-
ret i Skogarna buggar en fjörk —
Så stor att den när bäst upp mot
takket. all såns i batteri i en stor
källa och dylikt. och så under tiden
den står ut. påhängen, glansande papper
syndade fjädrar, vitt marmar fästs
hängs i små Rykelingar, ägg, stavar
och stalker och guld, Rykelingar
och Tupper och Kläder med gulla och

Skriv endast på denna sida!

St. 4/

ACC. N:R. M. 8390: 4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Selrupps. — och di stutigen
från till Svitt di nyss den så
bäggarna och kommer från till
medersplatsen och det är det
samma glada värtillbet i den
samma, när de går ut i skogen
och bugar Fästlagsbjörken.

Blåberget.

När man kommer den så vackert
och sögnerikt, omtalade vägen —
från Amine gård, till Hänges-
bygge, men den nämnda vägen är
nu mestadest halv — den just
från Amine gård, passerar man
förbi den och kringlar ^{en del} Fästlagsskogen
så blödderfullt. Här kommer man =

No. 5

ACC. NR. M. 8390:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

förki. Den i Smålands beskrivning
omtalade vackra Ene, (som just
nu sökes tillstånd, att den skall
bliva fridlyst) - och så i går
än en liten bit för många
mer och mer i spänning. Men
man framme vid Blåberget och den
Berättade Gustav i Borsande att
Mär han gick från Clappstjörke om
om Kråkarna, på hösten så var det
så mörkt och Spänning att
Mär han kom till förki. Men för
Kvinn Mär han kom förki Blåberget
(Skogen är så stor att så man ser från
en liten strimma uppi i trädtopparna
så höll man liksom musik från
en gren uppi trädets och bländ
en hand som tog över arben

och med öfver magen, den var det
som två händer hade mötts der,
och framade till riktigt häst,
men han gick och så omsider
så släppte greppet!

Hästarna brukade stanna just
der, men de berättade Gustaf vidare,
att då skulle man ta flöjboönnar
och skära in i rygträdet. Så kände
det sig att hästarna stannade.

Flöjboönnar var sådana som växte
i ett ihåligt träd eller olyligt ställe
Runde de uppså fäsa för den kornet
med ett blad eller olyligt, och så
rotat sig och växt till ett träd blev
en stort, som han berättade.

Man kunde även spotta 3.
gänger i kottet, innan man

7
= Att det på påstus, en ser som
jag sett i det riika butkas gamla
Allmant. — Kommer sig väl av den
gamla Lagnen att de man sprutat
3. gånger, är, eller har det intet Makt,
Länge. — Man kunde än önska
på Väst öfver de "Längas malar"
Det uppte med alla klippas fötter —
Vid Blåberget visade sig ofta
en hund med eldtungor i
munnen, och den följde den
passerande en bit gift man —
Sot så gift hunder sot —
Starkt man på gånge gode
även hunden det. — Gustav is
Bassongt gick nog åtskilligt lättare
än den befräts från gäppet
och många fler än den kan varit

nr 8

ACC. NR. M. 8390:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Antastade ibland Kinnade ären
Mästarna Stamma för Pyrkaskus
När han var på väg till Byrkå
och det är väl ej många som
Känner förbi. Blåbärget utan
att tänka på att den berättas
om det väl vägen Örförbi —
Stenen är den här blåaktig färg
Örför har det väl alla tider
Kallats för Blåberget —

Geten som blev bergetagen.

^(Här berättat)
Hilda Åsberg som minns Mormor
hade en Get som blev Bergetagen
i Grämsjöberget. Jag minns det
mycket väl att jag som barn hörd
det berättas, men kom ej ihåg riktigt
hur det var, men så i dag har jag
rättigt fått höra hur det var.
Alltså De blev av med Geten
och de litade, och trodde på
den, men den var bort och
de saknade sin Get så mycket
och hon mjölkade, så mycket god
och hälsig god mjölk, men så
fick De höra att Geten
"brakade" så jämmerligt, och det
var just från Grämsjöberget alltså

Nr 10

ACC. NR. M. 8390:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

gick dit och tåkte och brödde,
men då var det tyst och ingen
gick tyntes, men hi fort till Horn
och hi brödde beten ojämnt
igen, och slutligen hi upphörde
de att tåka, för de förstod att
när de Horn intill berget hi
var det tyst. — men sen
precis efter ett år hi Horn
beten tåka, och så hi
Mager och modfärd ut, men
kände igen hit ställe, och
gick skärv in i sin gamla
bos. Gladis var stor när den
Horn beten Horn tåka, en hit på
den tiden var en hit förmögenhet
i ett tidant hit den, men
Marmor hade också pratat =

N° 11

ACC. N:R. M. 8390 : 11.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

att hon förstod, att "Oli" hade
lämnat Eket, men hon trodde
också att, den skulle komma
tillbaka, för att snart de
kände igen denna riktigt tin-
gliga Oli de skulle träffas.
Lagner berättade att Träce bodde
i Grävingsberget - många
minnen stävar för mig, som jag
nöt därifrån. S. R. om jag träffas
måga gamla därifrån. H. J. f. en
Lagner - därifrån -

Nr. 13

ACC. NR. M. 8390:12.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gamla Märken

Euhjt gamla märken och
fyllter, så den 13de ^{mars} år det
Greger, och då går gäddan
is'en — då blir man hugga-
ut. kommer — ständlärar och
gäddan föller sig då mot land-
om isen släpper, så den får lugt
och vid starkt salsker är då
lättnad att fånga —

En "dubblig" fiskare berättade
just något i dag som jag blev
mycket glad för —

han sa att man varit ute
och försökt å fiska flera å
många gånger i vinter, men

f. v. b. K. I.

Nr 13

ACC. NR. M. 8390:13.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= inga mapp- eller bugg-, men
då för hans svärmor, att det
ska bli barn glad för. Klänte
fiske mappar eller buggar för
barn och vinterfiske. —
Så blir det ett gott år! —
och står det in så för en ett gott år
för jag har hört flera som varit
ute och försökt på fiskeryckan i
år och det ej varit mapp. — Så
nu för vi hoppas att det gamla
"märket" blir in —
däremot, en klapp för
gör ett gott år — tiger också
gamla märken —

W 14

ACC. N:R M. 8390:14.

Landskap: Småland

Härad: Västbo

Socken: Torslinge

Uppteckningsår: 1942

Upptecknat av: Siri Feldin Lilienberg

Adress: Värnamo

Berättat av:

Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Såsom man alltid skulle spotta? -
gänger, på Broken när man slängde
ut ett metropörv - samma skulle
även göras, då man slängde ut
slötet till ett nät, eller gör, gode
man ej det, så gick väskan eller
sjöjungfarn mycket med fisk-
redskapen. tror knappast ett
mågon fiskare "slänger" ut redskap
utan att göra det "tempot", mycket
nog, var de gamle fiskarna
att ej ställa sig i vägen, med
sjöjungfarn - eller "sjöraet", de
offrade alltid något av sin

Skriv endast på denna sida!

No 15

ACC. NR. M. 8390:15.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

med hafda matbär till det samma
som dränktes i sjön, hur lite det än
var. så om turen i lyckan skulle bli
god, och då skulle redskapen bli
gynnade. - Vid bläsig och mulet
vinder, var fiskelyckan bäst, en
misskändhad fiske som varit illa.
slaktad, eller ej riktigt dödad, som
på något sätt kommer åter i sjön.
Tog då ett par eller lyckan med
sig, och var en stor "risk" för
fiskaren, som fick öfva
mycket i sjön om det skulle
bli gottigt - är en gammal
fiskebåge -

Fastlagsriset - Påskriset
 med alla Lilla granna fåglar
 minns jag ej så mycket från min
 barndom, då satte man brukliga
 granna fjgel och hönsfjädrar i
 riset. Men någon bakas fögel "Den
 Skjutten", då gömde man den till
 Påsk eller fastlagsrint. och då slutligen
 så skulle man "Smälla" bröden
 med det långfredagsmorgon
 som en påminnelse af Jesu lidande
 mittida glada och lagrika
 Fastlagsriset har blivit "vitdragit"
 från någon annan ort. nu
 brukas det mycket allmänt
 här på orten i tvärje hem
 och det föres att säljas och torg-
 försas redan strax efter jul emellan

№ 17

ACC. N:R. M. 8390:17.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= tid långt före fastlagsdöndag -
 jag tycker det har ändrats något på
 så sätt, att förut så var det blandade
 färger och endast det, men nu
 förekommer det mycket att Ripporna
 består av bara en sorts fjäderart
 T. - ex. bradgula, ljusare gula och
 helt gröna - och röda, var för sig
 och så de, de blandade - så påsk-
 bukarna så ändras det då in det
 bara grönt rik med små gula
 pricklingar i västa. Ser så fint
 och slätt ut. Liksom "bärbuketten"
 är senare tidens "upphov" med
 alla sorts blommar i "Paskkligor"
 norrissers. Tulpaner björkblå
 och alla sorts blommar långt före
 fastlagsdagens blomstringstid. =

N° 18

ACC. N^oR. M. 8390:18.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

40. å. 50. år tillbaka i tiden
då tog man in blåsippor =
ständ, och gullarivon, näst
blåsippor. Stora ständ och de
små blommor. De brukt på
paskbordet åtminstone gjorde vi
på landet. Sälgt ständ ut till på
paskbordet, även äppelblommor
och syrener. Kunde man ibland
få någon mycke bra i "isbaljor"
baljor med is och batten! Must
vins jag kussa bara blåsippor,
ständ, och gullar "papperslöpare"
och mycke smitade påskägga med
bärsen och "rim" på och påskbäer-
ingar" av svart papper med
gult och rött på, och färdig när
och där på bordet. Tupper och

86:19
Små böns av porstelin, och den
traditionella äggskalens i form
av en kornasom lag på ägg-
men på botten var även "borgas"
av städat rö, med de mest
småade äggur, för de skulle
synas och de utskolerade bra.
Mittens fast. Det var just påsk-
bortet och mittens spänning
och julkman äta så många
piskägg man orkade, och hur
många gånger "bappning" en
av minn bröder i en krusas
tjuss/bappat med resultat att en av
dub att upp 10 och en 12 ägg lates
ströjt men fast. Så brukades
antida risgrusgröt med smulor
i "krusade" ränder på grötur =

Vi åt antida påskägg på påskdagens
 främst, och den sedan trodde jag skulle
 ännu, mest när på orten. Först några
 man nog led att äta den en
 påskdagsmorgon. Många av
 alltså äter just i påskägg för
 på påskdagensmorgon.
 "Äggstudd" brukas ännu mycket
 i påskdagsmeny, brukades ännu
 mycket i min barndom (i maj
 är det mycket sällsynt)
 L. ext. - Gamla Lön i Värmen
 man visade sig i ^{all. mycket} lojpat och åt
 med sked, hade man då lite
 brännvin att stå i. Så fick man
 några i den form man så -
 i min tidiga barndom och ungdom var
 det mycket brukligt att man

f. v. b. C. d.

ACC. N:R. M. 8390:21.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skick rätta & målade prästbrev
till hvar och en, med rätta & dräses
har nog berättat något om det i
minn föregående upptäckningar. Och
så prästbrev eller "prästkäty" som
man brukade kalla dem för hvarandra
de bestod av rätta guld. Bäst och så
prästbrev. Det berättades för mig
att några barn hämtat det på gran-
gymna, men när hon kom ner i
byn så så de till henne att om
ska du inte gå längre med det
der på ryggen för då skadas de
att ligga, men bort på en jagg
när de kände det på mig. Så
när hon kom hem så hon
det i prästbrev, hon tog
det istället någon utmärkelse då

1/2 22

ACC. N:R. M. 8390:22.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Man det berättats för mig — den
sedan tycker jag emellertid nu är
föreskrifven åtminstone på denna
orten, att brukades mycket för, man
var då så "rädd" om ryggen i parken
an, för man var alltså rädd, man
kunde långt före påsk klippa och
laga till massor av sådana paska-
klaskor i hänga på ryggen för
sig stött — var det något som man
tyckte om som hängde den på
så kunde man hänga den i ett
horn på ryggen till nästa påsk-
iplan. Kunde det vara skinnat något
lustigt på. Påskpreven var mycket
rakiga, en led, som dåtidens
mellan hade mycket riktigt av
med lustiga verser och mätningar —

Sk. 23

ACC. NR. M. 8390:23.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Det hände ibland att man kunde
smuggla ett försämringsgill bland de riktiga
äggarna och den som rådde att göra
det fick sedan behålla det som
minne och det skulle vara lycka med
sig — Det var en sed i hemmen
att just påskveckan och någon
före påsk skulle man ha till ett
kaka, gästa, å Roast och bakverk
med ett ord. Det ställes undan och
förberedes för öfrigen, eljest kunde
det hända, att påskbäckningarna kunde
bevara den på sin färd till
slutet —
"Färmet" var också en viktig detalj,
att inte orda ögon, som när
grädden eller skummet, stus eller
silver var mycket brukligt att lägga i

N: 24

ACC. NR. M. 8390:24.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"mjölkturen" "mjölkaren" hade
särskild makt vid påsktid
är det därför mycket påskpyrande
i form av deras söckermygel
på påskbollit. — "Äggakomma"
hade gammal folktro mycket
förtroende för och var det var i
klagform de men för var det
helt för allt, ständigt betäp-
pande fröståkonomer av alla slag
"Äggakomma" (ägggula) med dockor
och terpentinä sprit i någon form —
vörde man antill. att den sjuka skulle
ta — riva ner det från skosten kunde
i botten ä dricka. — skulle hjälpa
för håll, och sådana smärtor —
det var berättats, att när prisa
har sjuka, så betades det med =

Nr 25

ACC. NR. M. 8390 25.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= den som kunde bota dylika tog en
ulltråd och virade hårt om en
ullsax~~en~~ och gick in i lundgårdens
Fähuset, och tog in den i bäggen
så skulle den sitta i bäggen till den
sjuka grisen blev bra —

Bad den lades när taxen stogs in
i bäggen, talades ej om, och var ej några
ord som kunde beskrivas —

Jag frågade en gång en som var
bekantad för att kunna stämma
bok. — Han svarade dig att det
kunde ju vara bra, och en god-
datt, att våra förtäringar till
det ju till nytta, men fick
till svar, att det är ett vilt ord
man lär sig det, om man möter
det. Allt talas om jag kan stämma.

dr 26

ACC. NR. M. 8390:26.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Mod- eller öppna vilken dörr jag
vill som är bäst. För efter så talar
jag ju om det. — Då skall man kunna
fatta något "visst" i det, och låta
sig det utan att man har öfver-
skrit "Lid Hittat", den jag frågade
talade om att de hade den en
efter den andra, berättade det, bara
om man kan fatta det. Ända funderade
jag många gånger, och bodde honom öfver
det många gånger, men ej kunde jag fatta
jag frågade då — om det är så —
att nu stämmer jag blod för samma
sitt som Ole Johanson. — Men nu stämmer
jag väl liksom Petrus Pros kan äga —
men själv låt inget svar —
lilla de med en bäst dörr —

Na 27

ACC. NR. M. 8390:27.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I soluppgången på Påskdagsmorgon
är Lilla, ännu, att man ska uppa-
la solen. Ånna, om det är sol
påskdagsmorgon, så glömmet jag
ej av den tiden, är också en friskhet
helt minne från barndomshemmet.
Så skildringar, pågädder för skjuta
paskmätter, med Kanonerna, som
änna finns kvar, naturligtvis
mycket gamla, påskmässorna,
ska stannas och skjuta av på
dömmelansdag, Krämm och påsktunga
krämm, skjuta påskkrämm bunn-
ver, samt för. Påsk började de
att förbereda ett Bäst och efteråt
måga, vid den tiden, skulle de ha
och redskapen städas och räddas, och
med dem bygga och uppladda och

28

ACC. NR. M. 8390:98.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sedan tåltorbas inget redskap
stod gerna ute vid de dämmebrukens
utåre löstes in i sina bestående
pölar. Särskildt björkkravastus
som man "tapade" Rättisappor och
Oghit med; för man tror om att den
kom under tap, och för öfrigt
satt var kravast uti många buss
* "Sälver" a stäl (silvers) på sig den
verkan, mjölpingen korsades - och
många hade för sed att just då ej
lämnat bort i symmetri mot den brän-
nen smör. Det kunde bli "förgort"
Söskryddade av kalen förekommer
mera nu än för, och man får se
många riktigt konstnärliga saker
bakat och väl gjorda, bakrast de
de är av den naturliga halmfogar =

29

ACC. NR. M. 8390:29.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= arbj. så mycket färgat, de flätade halva-
skorna tycks komma "tiubaka"
och är säkert en god tillgång att
sj. behålla fotvärmen i dessa kalla
vinterns dagar. — För det mest
brukligt och sedvänligt att den
som står och görde stödan står
på "kuskviken" skulle ha halva-
skor — på fötterna. —

Såkläderna, derirades nästan alla
pepparsågädda, så var det frögåda
och som där i gång i lek- isgåddan
var de redan öfver. broende på
om såkl. kom tidigt eller sent —
ett gammalt märke om såkl. kommer
tidigt kommer även tidigt
och tvärtom —
Vännerna blir ju sä och jag minns

Nr 30

ACC. NR. M. 8390:30.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Många gamla, som gladdes till att man
kunde de läsa sina aftonpapper
i Ljusarkivet, och alla "Gyllborna"
kunde de göra i Ljusarkivet. De hade
frid och ro till att på kvällen, försking
och påsktid, var det stilla stunder.
Sedan var det man var liksom i
förväntan sinnet kom i stämning
i stilla glädje över att det gissa
som väntades.

Påskdagen. Långfredagen. Gull
man allting bort, så gull den
som kunde till kyrkan och se
tjänstgärdet, dagen i sinnet i stilla
lyckligt samhälle.

Sedan var det glass. Spis med
lustigt utbrändt bröd, som nämns
i Vassel och såg ut, om man gaff.

No 31

ACC. N:R. M. 8390:31.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

att på det förekom, även vid Parken
och prästföreläsningarna. Särskildt var
"Pysslingarna" då inte Herman Sandberg
en gammal godsman på Svedungens
äntröf med om den nu 9 generationer
långt om att det var Pysslingarna
med om, även att det var Småfolk
ska en latta vara i fred, a inte "lars" om
så jäser inte ont, ä, ett den en
— ha sett den — ä en skalle gå ut
bågar för den. — Därför "räppa" Kråk, och
Tänds Årsmöte. Kunde man
voro och de bused.

God minnen många de fulla fötill
i dina små stugor, då var det
mågonar de bygger som blev
upp på en liten stupa på taket och
då en "Kråka" med till taket.

N° 32

ACC. NR. M. 8390:32.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- och slog ner i skorstenen, på så sätt
dämpade de elden, det förekom
alltid, i min barndom att man
tog någon kupa till utan att de
brände en kruka" att ta baken i
del, för att dämpa sotet med åren
som att stänga på foderet för kreaturen
för att de skulle få aptit i vintern
så de kunde gå igenom "vintersten" -
som som mat, till mycket
fästis, fick på den tiden till, lake
erbättra annat sovel -

Vid påsktiden badu åren. Det såg ut
gläskt upp till torkning, så skulle
det toras väl från sin söt lake
och så smärningom torade det
och så var fötten hade "galt"
över det var det färdigt att -

N° 33

ACC. N^o. M. 8390:33.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

att äta "speke" med gräslök, som
än är baktas.
Sjuskäcken gömdes och togs till-
vara noggrant, att bota värd och
skulle med, då någon annan
eller för var "stuckad" och det var
skulle och skulle. Det brändes på
ofta med sjuskäcke, då försöker
skulle och värd — när man
as det var ingen som tar tillvara
sjuskäcken för det ännu målet som
läkemedel, men för var det mycket
vanligt.
Värdedagsafton, skulle man lägga
sig i Gudsan Rätt och som till
"Värdedags" (Värdedags), en led
som vi har alltid gjorde i
brudans hushåll, då var vi i

f. v. 6. R. 8.

839

ACC. N.R. M. 8390:34.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

— ~~En~~ Lina att efterkomma just den
kräsen, man skulle göra. Det liknar
alla andra värdagsaftnar — en
del, som nämligen, ännu lever.
Men i Sjöners åtminstone om det
är det för närvarande släkte, men det
är det för närvarande utan. Talas om både
av mig, som gammal, främst för
Sjöns i Sjöns —

Värdagsafton var det också då efes-
länkade för den kända för den
första sommarmatten, om än
vi var af snö — lågo alltså på höga
våren. Kommer med blommar och
sagelång, och ett gammalt "Värdags-
en" som man kan, gå ut i Sjöns
och kan rönnarna skära kappor
och krostas och göra visselpipor.

No 38

ACC. NR. M. 8390:35.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- Enom folktreditionen fortlever en
gammal sägen att Forsboda -
flytta stätt i vägon gemenskap med
Byarums församling. Så att den
senare till och med skulle ha haft
stolplats i den förra. Deras gamla
sägen säger uppkommit har g.
kunnat utröndas.

På 1200-talet fanns ett munbrukster
tyskbröster till Wydala Munke-Kla-
ster, ä stigarne skog i Byarums -
församling, knickets dedumera
flyttades till Skog i Uppland -
(Skokbröster) - Måhanda har ä
berömda Klosterväg förfunnits något
förnållande, som kunnat giva anledning
till ifrågasättande Legend.
(enligt J. G. Stagers. hembbyggelslära)

Nr 39

ACC. N:R. M. 8390:36.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bland dem som varit i Forskida-Prästgård
med särskildt utdrag kommas. Anfördes
Anna Maria Federschiöld. enär hon
blef den första förståndarinnan för
den i Strökhallen år 1849. grundade
Diakonissanstalten. Till sin lifs-
utskräning var hon för Anna Kallse
bär förberedd till minst genom de
goda uttrycken hon på Herrestad-
erhållet såväl från "Mormors"
(Fröken Emilia Pettersen) som också från
Lektor P. Fjellstedt (+ 1880). för
speciell utbildning genom vilken hon
erfordrig kurs till Diakonissinodur-
skapet i Västerås. Därpå övertog hon
förnämnda plats. I följande af sjukdom
måste hon välledas. 1869. lämna
för huse. till våra värdshuset område.

No. 40

ACC. NR. M. 8390:37.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Under mistelse i Lund. Fick hon
trottsledag jul. år 1892 hemförlopfung
vid 76 års ålder. Genom henne och
Forsheeda Almbå fått göra en stor
insats i den historiska som tittar på
Byråns Bärleksbärsmannet. —

Under prösten Cederschjælds tid vid
Lund. Tegner den 14 aug 1888 samman-
trädde i Forsheeda för beslut angående
Sammanbyggnad af Forsheeda och
Forsheeda Byrå. —
(Enligt 7 § Hagens Husbysggsbärna). —

No 41

ACC. N:R. M. 8390:38.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Att barn född på landet, det är
allt bra mycket att vara tacksam
för människorna som lever
sammans, och är till hjälp åt varandra
och varandra. Stunder det färdigt och
viktigt, vilken som helst kyrkligt
något som ständigt, tillkommer
sammansamlingen fram, med gamla
seder och bruk, blommor står liksom
med öppna armar, och tar emot och
väntar på den kommande gästen,
just den auktor på bordet, den varan
med just de blomorna, bruket och så
vara med, och friden den hjärtliga
stämningen, med alla samhälle i
sammans, och och glädje, traurig av
den gamla välsälda friden Guden öter, och
mågon berättar glada minnen från samma tid.